

Risale-i Nur mahkûm olmamalı

Muhammed Şahintürk: “Son aylarda Risale-i Nur’un başına gelenler fitrî ilânat sayılır mı? Şimdi makûs madde için Anayasa Mahkemesi’ne gidildi; haydi olmadı, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne gidilse... Risale-i Nur için tüm bu süreçler fitrî ilânattan sayılmaz mı?”

RİSALE-İ NURLARIN MAHKÛMİYETİNİ YER KÜRE TAŞIYAMAZ

Risale-i Nur hiçbir zaman mahkûm olmamış; o mahkûmken hükmetmiş, mağlûpken galip olmuş! O şimdi de mahkûm değil, hâkimdir; mağlûp değil, galiptir.

Fakat sekiz aydan beri bazı işgüzarların marifetiyle, tarihte görülmemiş biçimde bir neşir yasağı sürecine girildi. Canlı bir organizma olan Risale-i Nur’lar susturulmak isteniyor.

İşte korkuyoruz ki, bu sürecin faturası Türkiye’ye pahalıya çıkmasın.

Duâ ediyoruz ki, yığınla sorunla uğraşan Türkiye bu süreçten yakasını derhal kurtarsın, Risale-i Nur’ları kısıp almaktan vazgeçsin ve Risale-i Nur’ların yolunu açsın.

Yoksa olan memleketimize oluyor.

Son aylarda memleketimizin başı facialardan kurtulabiliyor mu?

Gün geçmiyor ki yeni bir faciayla milletçe gözyaşlarına boğulmayalım!

Allah beterinden saklasın!

Ama bunun bir çaresi olmalı!

Çaresi var. İşte iki planlı çare:

A planı, iş güvenliğini sağlamakta ve gerekli tedbirleri almakta dürüst olmak.

B planı, göz göre göre, kin ve nefret söylemiyle ve işgüzarlık marifetiyle mahkûmiyete itilen Risale-i Nur’ların serbestiyeti için elbirliği ile çalışmak!

Çünkü Risale-i Nur’ların mahkûmiyetini yer küre taşıyamaz!

Açık söyleyelim: Bir kısmımız bunun için yanarken, bir kısmımız safdilâne “devlet basacak, iyi olacak” diyor ve iktidar sarhoşluğuyla olup bitenleri alkışlıyorsa, Allah korusun, daha göreceğimiz tokatlar var demektir.

Sıkıntı bizde var! Üç dört insafsız eleklele imtihanında olan bizleriz.

Tokadın büyüğü bizlere gelir.

Aslında on yıllardır rahatça bastığın, hizmet ettiğin ve Nur Talebeliği gereği öz malın

saydığın Risalelerini, kendi elinle devlete teslim edip, devletin kapısından hizmet beklemek tokadın ta kendisi değil de nedir?

Allah akıl iz'an versin!

HANGİ DÜKKÂN SAHİBİ DÜKKÂNINI YAĞMALATIR?

Bediüzzaman Hazretlerinin aynen ifadesiyle, talebe olmanın şartı Risale-i Nur'u kendi malı ve telifi gibi hissedip sahip çıkmak, onu neşredip, ona hizmet etmeyi hayatının en mühim vazifesi bilmek¹ olunca...

Elinden öz malı ve telifi bildiği Risale-i Nur'u alınan bir Nur Talebesinin bağırıp çağırması, ağlayıp yanması, tepki vermesi, hakkını araması hakkı değil midir?

Hangi dükkân sahibi dükkânını yağmalatır?

Hangi mücevheratçı, arsız, hırsız, gaspçıya karşı tedbir almaz?

Risale-i Nur'un Talebeleri, bir mücevherat dükkânı olan Risale-i Nur'un yağmalanma girişimine karşı sessiz kalabilirler mi?

Sessiz kalırlarsa eğer, Nur Talebeliği vasfı itibarıyla sınıfta kalmış olmazlar mı?

Ses veren ve hakkını isteyen Nur Talebelerine "rant için, ticaret kaygısı için yapıyorlar" gibi kulp takanlara bir şey demeyeceğim.

Onları bu Dâvânın Sahibine havale ediyorum.

FAKAT SORULARIMIZ VAR; İŞİTEN VARSA...

Biz Yeni Asya olarak diyoruz ki: Devletin Risale-i Nur'u basmasına hiçbir engel yok!

Devletin Risale-i Nur'u korumasına da hiçbir engel yok!

Bunlara Risale-i Nur'un hiçbir varisi ve hiçbir talebesi karşı çıkmıyor, karşı çıkmaz!

Bilâkis alkışlar ve duâ eder.

Fakat Nur Talebesi olarak sorularımız var. Eğer bir işiten varsa ve cevap verirse memnun oluruz:

1- Devlet Risale-i Nur basan yayınevlerine neden bandrol vermiyor?

2- Risale-i Nur neşrinin durdurulması dolayısıyla, iman hizmetlerinin geri kalmasının vebalini kim çekecek?

3- Tek bir genç bile bu sebeple imansız ölürse, yevmü'l-fasl olan mahşerde bunun hesabını kim verecek?

4- Bu sıkleti yerler ve gökler taşıyabilir mi?

Dipnot:

1- Mektubat, s. 329.